

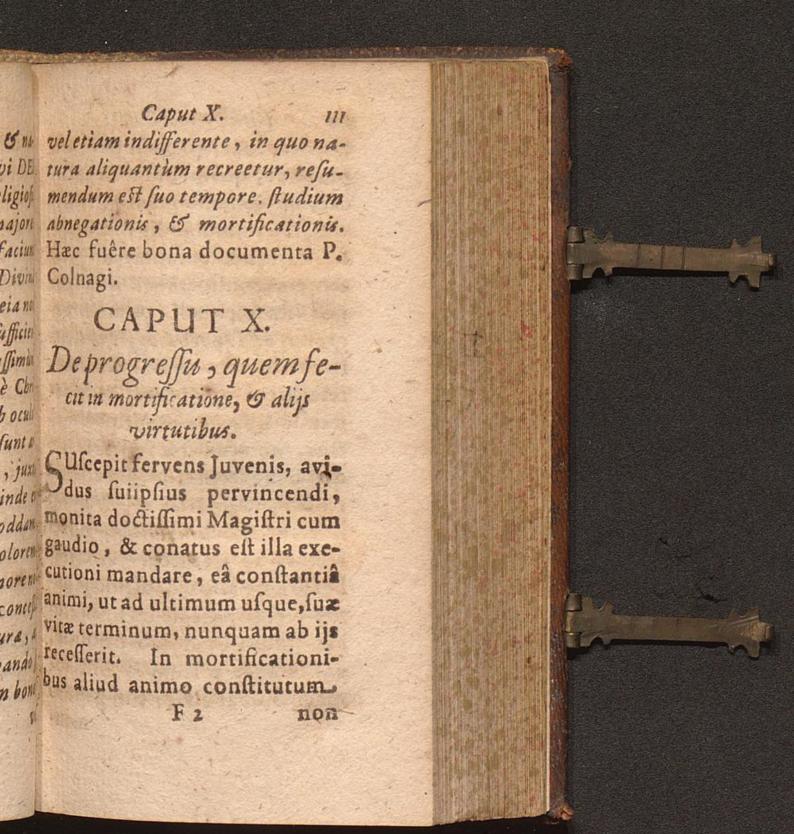
Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Caietani Societatis Jesu

Gaetano, Alfonso Excusa Pragæ, Anno 1668

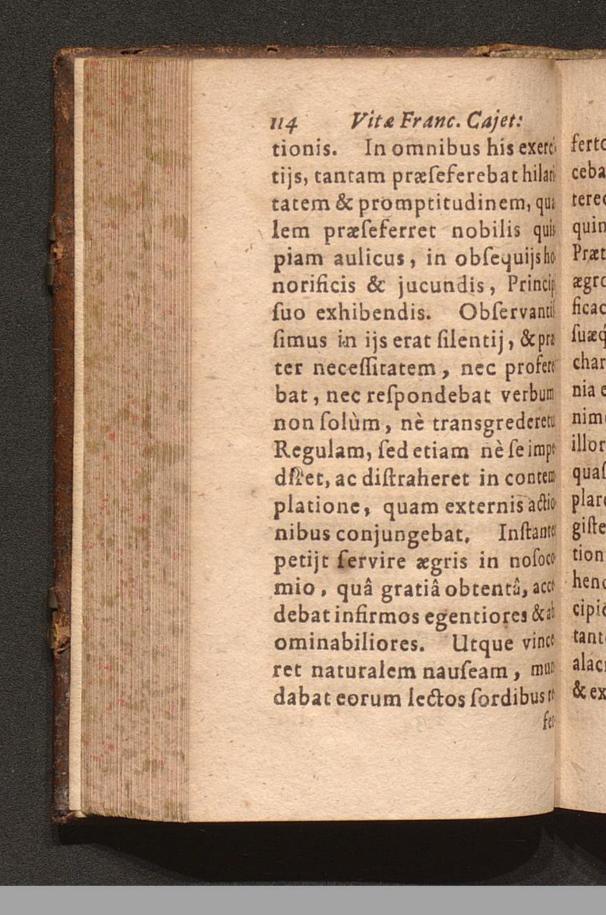
Cap: X. De progressu, quem fecit in mortificatione, & alijs virtutibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37359

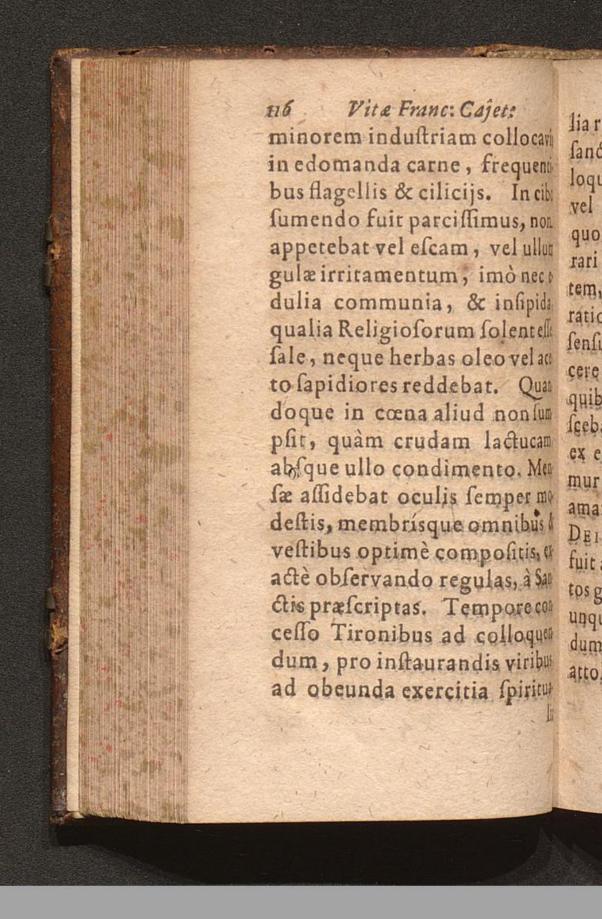

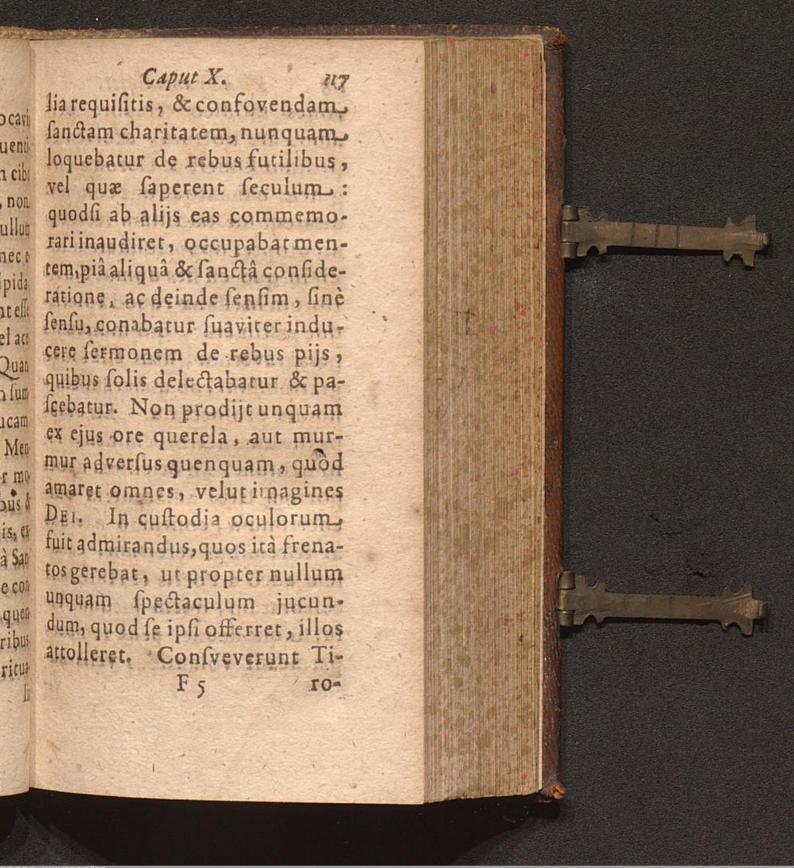
Vita Franc: Cajet: non habebat quam ut foli Du ma tiâ placeret, quem, instar Abraha exe mi, apprehenso gladio, fand lup odij, in immolandis voluptat abj bus carnis & sensuum, sibi pra Sub sentem considerabat. In pi par gna ista spirituali, primum a abl gressus est superbiam, ut rele ren so capite, cærera omnia vitit for resecaret: quod fecit, manife Ico stando libenter proprios del ctus, non tantum Superiorial tan adr quo bene regeretur, sed etian mu palàm, ut pudefieret, & agno teo sceretur, æstimareturque imper illa fectus, ac peccator. nei bat se ante alios, deosculansh ma militer eorum pedes: quan Cu bat studiose, domo exiturus nif pallium & pileum obsoletio fig rem: obibat civitatem, gestat man

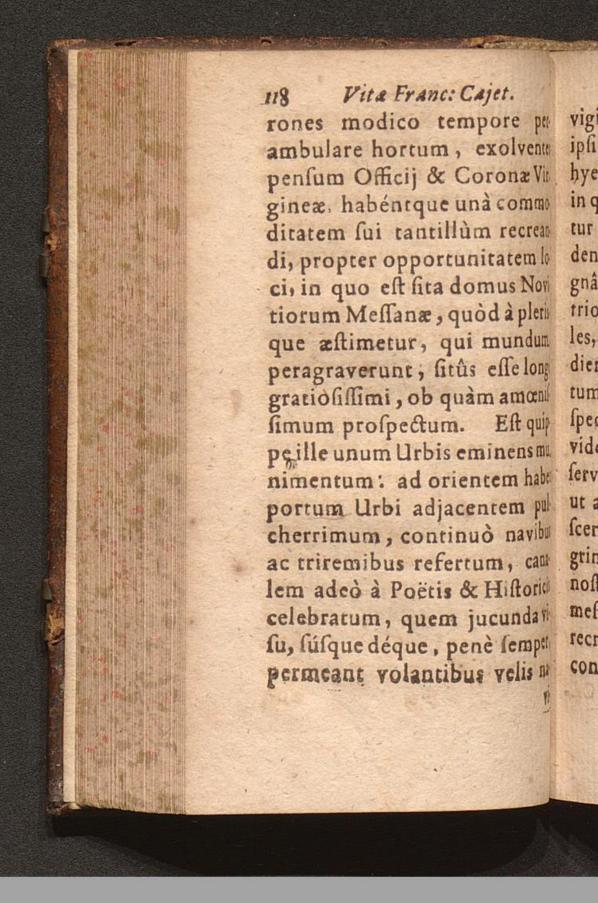
Caput X. 113 li Dio manticam, petendæ stipis grabraha tià, ferebat cibum incarceratis, exercebat se, magnà animi vofand luptate, in officijs humilibus & uptati abjectis. Multis mensibus egit oi pra subcocum, atque tam prompte In pu parebat coco, quam Superiori, ùm a abluendo lances & ollas, vert resci rendo culinam, & efferendo vitia nanifi sordes in vetusto præcinctorio s defe scorteo, in eodémque adferebat tantam lignorum copiam, ut in iori admirationem raperet omnes; etiam multum aquæ, ex profundo puz agno teo hauriebat, bajulabatque imper illam, duobus infusam vasis æ-Ibijcie neis, singula singulis sustentans ansh quan manibus. Fuit quoque socius Curatoris ægrorum, in quo miiturus Toletio nisterio, exemplum præbuit ingelta signis demissionis & mortificat10man

Caput X. fertos, & alios miros actus exerxerc cebat mortificationis, quos prærilari tereo, quòd referri nequeant, , qui quin generetur nausea delicatis. qui Præterea docebat, & solabatur ijs ho agrotos verbis ità sensatis & efincip ficacibus, ut omnes exhilararet, anti suzque cupidos visitationis & k pra charitatis dimitteret. quæ omofere nia eo affectu exequebatur & abum nimo, ut modum, se à servitio eretu illorum expediendi, nesciret, imp quali Christum in ipsis contemntem plaretur. Mirabatur ejus Maactio gister, quòd juvenis ejus conditanti foce tionis, maturus, qui res apprehendebat, quales erant, & peracct cipiebat earum difficultatem, & an tanto ardore desideraret, tanta rince alacritate amplecteretur officia, mu & exercitia abjecta & vilia. Nec ust mifel

Caput X. 119 vigia. Præterea obijciuntur. per ipsi virentes Calabriæ montes, vente hyeme candida cooperti nive, æ Vir in quibus effigiatæ conspiciunmmo tur Urbes & oppida. Ab Occicrean dente incingitur montibus mam lo gna parte cultis. Ad Septen-Novi trionem cernuntur colles, valpleris les, castella, & vici. Ad Meridum diem verò spectatur interminalong 1œni tum mare. His tam exquisitis spectaculis, quæ natura ac ars quip videntur paravisse ad honestam ns mu servorum D e 1 oblectationem, habe ut ad illis fruendum, cò cona pul scendant multi cives, & pereavibu grini, his, inquam, Franciscus cana orici noster se privabat, etsi foret domesticus, licitaque illi essent ad davi recreandum animum, festum, mpel contemplatione & studio reis no fum

